

Το δικαστήριο της «άδειασε» το σπίτι

Της ΑΝΝΑΣ ΚΑΝΔΥΛΗ

a.kandili@realnews.gr

Mε μια απόφαση που προκαλεί τουλάχιστον αίσθηση, το Μονομελές Εφετείο Λάρισας καλεί την Κερασία Κώτσαλη-Ευαγγελούλου να αποδώσει στην κόρη του θανόντος συζύγου της από τον πρώτο του γάμο όλη την οικοσκευή του σπιτιού στο οποίο ζούσαν ως σύζυγοι επί 18 χρόνια. Κι όχι μόνο καναπέδες ή καρέκλες, αλλά ακόμη και τις κρεμάστρες και τα βάζα!

Το διαμέρισμα, όπου εξακολουθεί να μένει η καθώς βάσει της διαθήκης του συζύγου της διαθέτει την επικαρπία αυτού, αδειάζει τις επόμενες ημέρες, αφού κατά το δικαστήριο δεν προσκομίστηκαν από τη χήρα παραστατικά αγοράς των επίπλων και των υπόλοιπων αντικειμένων που να αποδεικνύουν και τη δική της συμμετοχή στο κόστος τους. Πλην όμως, όπως υποστηρίζει η ίδια μιλώντας στην Realnews, ούτε από την άλλη πλευρά που προσέφυγε εναντίον της προσκομίστηκε κάποιο στοιχείο που να αποδεικνύει το αντίθετο.

«Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη απόφαση, καλούμαι να παραδώσω στην κόρη του αποβιώσαντος συζύγου μου το σύνολο των επίπλων και αντικειμένων που χρησιμοποιούσαμε στην καθημερινότητά μας, ακόμη και τα διακοσμητικά, ακόμη και τα δώρα φίλων, συγγενών και συνάδελφων μου», δηλώνει η 54χρονη. Αν και θεωρεί την κρίση του δικαστηρίου αδικαιολόγητη, σημειώνει πως «σε κάθε περίπτωση είναι σεβαστές οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης. Θα παραδώσω στην κόρη του θανόντος συζύγου μου, ικανοποιώντας έτσι την εμμονή της, το κρεβάτι που κοιμόμουν με τον πατέρα της».

Η δίπλωση

Κατά την κ. Κώτσαλη-Ευαγγελούλου, «αυτό που κυρίως με άφοσε άναυδο, κατάπληκτη, αποσβολωμένη, δεν είναι αυτή καθαυτή η δικαστική απόφαση, δύο το σκεπτικό που

Από τους καναπέδες μέχρι τις κρεμάστρες του σπιτιού που διαμένει στον Βόδο καλείται με δικαστική απόφαση να παραδώσει στην κόρη του αποβιώσαντος συζύγου της η 54χρονη Κερασία Κώτσαλη-Ευαγγελούλου

οδήγησε στην έκδοσή της. Διερωτώμαι αν αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται μία εργαζόμενη γυναίκα από την ελληνική Δικαιοσύνη. Ποια η θέση της μέσα στον γάμο; Ετσι, σαν διακοσμητικό είδος, σαν αντικείμενο προς χρήση; Την ακαριστία, την εμπάθεια, την κακία, την απλοπάτια των ανθρώπων, έχω ασκηθεί ώστε να τις διαχειρίζομαι. Αυτό που αδυνατώ να διαχειριστώ ως ελεύθερος άνθρωπος είναι η δικαίωσή τους και μάλιστα με τη βούλα της Δικαιοσύνης! Οπως ανέφερε ο Πλάτων, «η χειρότερη μορφή της αδικίας είναι να χαρακτηρίζεται δίκαιο το άδικο». Με τον όρο «Δικαιοσύνη» νοείται από τους μυθικούς χρόνους μέχρι σήμερα η ικανοποίηση του περί δικαίου αισθήματος. Απονέμεται με βάση την αρχή πώς όλα τα άτομα είναι ίσα μεταξύ τους. Η άνιση μεταχείριση, όμως, των ίων και η μη ικανοποίηση του περί δικαίου αισθήματος δημιουργούν κακυποψία, οδηγούν σε δεύτερες σκέψεις και κλονίζουν με τρόπο ανεπανόρθωτο την εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στον θεσμό. Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη απόφαση, καλούμαι να παραδώσω στην κόρη του αποβιώσαντος συζύγου μου το σύνολο των επίπλων και αντικειμένων που χρησιμοποιούσαμε στην καθημερινότητά μας, ακόμη και τα διακοσμητικά, ακόμη και τα δώρα φίλων, συγγενών και συνάδελφων μου. Δεν έχω στη διάθεσή μου παραστατικά αγορών των συγκεκριμένων πραγμάτων,

απορία

«Για τα δώρα που δέκτηκα στα δεκαοχτώ χρόνια της κοινής μας ζωής, πώς θα μπορούσα να έχω αποδείξει; Είκε χρήματα ο σύζυγός μου, αποφαίνεται ο δικαστής, για την αγορά των επίπλων. Εγώ δεν είχα», αναρωτιέται η κ. Κερασία

ούτε όμως και η άλλη πλευρά έχει. Αναρωτιέμαι ξανά, για τα δώρα που δέκτηκα στα δεκαοχτώ χρόνια της κοινής μας ζωής, πώς θα μπορούσα να έχω αποδείξεις. Είκε χρήματα ο σύζυγός μου, αποφαίνεται ο δικαστής, για την αγορά των επίπλων. Εγώ δεν είχα», αναρωτιέται η κ. Κερασία